Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/96/EF

af 27. januar 2003

om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)

(EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003	L 345	106	31.12.2003
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/34/EF af 11. marts 2008	L 81	65	20.3.2008
►**M3**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/112/EF af 16. december 2008	L 345	68	23.12.2008

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/96/EF

af 27. januar 2003

om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 8. november 2002, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålene med Fællesskabets miljøpolitik er navnlig bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Denne politik bygger på forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler.

(2) I Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling (femte miljøhandlingsprogram) ([5]) hedder det, at opnåelse af en bæredygtig udvikling kræver gennemgribende ændringer i de nuværende udviklings-, produktions-, forbrugs- og adfærdsmønstre, og der slås bl.a. til lyd for mindskelse af unødvendigt forbrug af naturressourcer og forebyggelse af forurening. Det anfører affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) som et af målområderne for anvendelse af principperne om forebyggelse, nyttiggørelse og sikker bortskaffelse af affald.

(3) I Kommissionens meddelelse af 30. juli 1996 om revision af Fællesskabets affaldsstrategi hedder det, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materialegenvinding eller energiudnyttelse.

([1]) EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 184, og EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 298.
([2]) EFT C 116 af 20.4.2001, s. 38.
([3]) EFT C 148 af 18.5.2001, s. 1.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2001 (EFT C 34 E af 7.2.2002, s. 115), Rådets fælles holdning af 4.12.2001 (EFT C 110 E af 7.5.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets beslutning af 10.4.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets afgørelse af 18.12.2002 og Rådets afgørelse af 16.12.2002.
([5]) EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.

▼B

(4) I sin resolution af 24. februar 1997 om en EF-strategi for affaldshåndtering ([1]) understregede Rådet behovet for at fremme nyttiggørelse af affald med henblik på at mindske mængderne af affald til bortskaffelse og spare på naturressourcerne, navnlig gennem genbrug, genanvendelse, kompostering og udnyttelse af energi fra affald, og det erkendte, at der ved valg af løsningsmuligheder i hvert enkelt tilfælde skal tages hensyn til de miljømæssige og økonomiske virkninger, men at genbrug og nyttiggørelse generelt bør foretrækkes, når dette er bedst for miljøet, indtil der er sket videnskabelige og tekniske fremskridt på området, og indtil livscyklusanalyser er blevet videreudviklet. Rådet opfordrede ligeledes Kommissionen til snarest muligt at sørge for passende opfølgning af projekterne under programmet for prioriterede affaldsstrømme, herunder WEEE.

(5) Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 14. november 1996 ([2]) Kommissionen om at fremsætte forslag til direktiver om en række prioriterede affaldsstrømme, herunder affald af elektriske og elektroniske produkter, og at basere disse forslag på princippet om producentansvar. Europa-Parlamentet anmoder i samme beslutning Rådet og Kommissionen om at fremsætte forslag om nedbringelse af mængden af affald.

(6) I Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ([3]) hedder det, at der med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier af affald i særdirektiver kan fastsættes særbestemmelser eller bestemmelser til supplering af bestemmelserne i direktiv 75/442/EØF.

(7) Mængden af WEEE, der dannes i Fællesskabet, vokser hurtigt. Indholdet af farlige komponenter i elektrisk og elektronisk udstyr skaber problemer i forbindelse med affaldshåndtering, og WEEE genvindes ikke i tilstrækkeligt omfang.

(8) Målet om at forbedre håndteringen af WEEE kan ikke opfyldes effektivt, hvis medlemsstaterne handler hver for sig. Navnlig kan forskellige holdninger i medlemsstaterne til princippet om producentansvar medføre betydelige skævheder i den økonomiske byrde for erhvervslivets aktører. Forskellige foranstaltninger til håndtering af WEEE i de forskellige medlemsstater er en hæmsko for en effektiv genvindingspolitik. På den baggrund bør der fastlægges væsentlige kriterier på fællesskabsplan.

([1]) EFT C 76 af 11.3.1997, s. 1.
([2]) EFT C 362 af 2.12.1996, s. 241.
([3]) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47. Senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF (EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32).

▼B

(9) Bestemmelserne i dette direktiv bør gælde for produkter og producenter, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, også når der er tale om fjernsalg og e-handel. I den forbindelse bør producenternes og distributørernes forpligtelser ved fjernsalg og e-handel så vidt muligt udformes og håndhæves på samme måde for at undgå, at andre distributionskanaler skal dække omkostningerne ved dette direktivs bestemmelser, når det drejer sig om WEEE, hvor udstyret blev solgt via fjernsalg eller e-handel.

(10) Dette direktiv bør omfatte alt elektrisk og elektronisk udstyr, der anvendes af forbrugerne, og elektrisk og elektronisk udstyr til erhvervsmæssig brug. Dette direktiv bør ikke berøre sikkerheds- og sundhedskrav i fællesskabslovgivningen til beskyttelse af aktører, der kommer i kontakt med WEEE, eller Fællesskabets særlovgivning om affaldshåndtering, navnlig Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer ([1]).

(11) Direktiv 91/157/EØF bør revideres hurtigst muligt, navnlig på grundlag af nærværende direktiv.

(12) Indførelsen af producentansvar i dette direktiv er et af midlerne til at tilskynde til konstruktion og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, som tager fuldstændig hensyn til og letter reparation, mulig opgradering, genbrug, adskillelse og genvinding.

(13) Med henblik på at garantere distributørpersonalets sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilbagetagning og håndtering af WEEE bør medlemsstaterne på grundlag af deres egne og Fællesskabets sundheds- og sikkerhedsbestemmelser fastlægge de omstændigheder, hvorunder en distributør kan nægte tilbagetagning.

(14) Medlemsstaterne bør fremme udformning og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, som tager hensyn til og letter bortskaffelse og nyttiggørelse, særlig genbrug og genvinding af WEEE, samt dele og materialer af produkterne. Producenterne bør ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindre genbrug af WEEE, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav.

([1]) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

▼B

(15) Særskilt indsamling af WEEE er en forudsætning for at sikre, at sådant affald underkastes særlig behandling og genvindes, og at det fastsatte beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og for miljøet i Fællesskabet kan nås. Forbrugerne må bidrage aktivt til denne indsamling og bør tilskyndes til at returnere WEEE. I dette øjemed bør der oprettes hensigtsmæssige anlæg til returnering af WEEE, herunder offentlige indsamlingssteder, hvor private husholdninger i det mindste kan returnere deres affald gratis.

(16) Med henblik på at nå det fastsatte beskyttelsesniveau og de harmoniserede miljømålsætninger i EF bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og nå et højt niveau for særskilt indsamling af WEEE. For at sikre, at medlemsstaterne bestræber sig på at indføre effektive indsamlingsordninger, bør de pålægges at nå et højt niveau for indsamling af WEEE fra private husholdninger.

(17) WEEE skal underkastes særlig behandling, så det undgås, at forurenende stoffer spredes til det genvundne materiale eller til affaldsstrømmen. Det er det mest effektive middel til at sikre, at det fastsatte beskyttelsesniveau for Fællesskabets miljø kan nås. Enhver virksomhed eller ethvert foretagende, der foretager genvinding og udfører behandlingsprocesser, bør opfylde minimumsstandarder, så behandlingen af WEEE ikke belaster miljøet. De bedste til rådighed stående behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker bør udnyttes under forudsætning af, at de sikrer menneskers sundhed og et højt miljøbeskyttelsesniveau. De bedste til rådighed stående behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker kan defineres nærmere i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 96/61/EF.

(18) Genbrug af WEEE og dets komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer bør i givet fald prioriteres. Hvor genbrug ikke er at foretrække, bør alt WEEE, der er indsamlet særskilt, sendes til nyttiggørelse med det formål at nå et højt niveau for genvinding og nyttiggørelse. Producenterne bør desuden tilskyndes til at integrere genvundne materialer i nyt udstyr.

(19) Der skal opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af WEEE på fællesskabsplan, og finansieringsordninger skal bidrage til, at der opnås høje indsamlingsprocenter, og til, at princippet om producentansvar efterleves.

▼B

(20) Brugere af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger bør have mulighed for i det mindste at returnere WEEE gratis. Det er derfor producenterne, der bør finansiere indsamlingen fra indsamlingsstederne samt behandlingen, nyttiggørelsen og bortskaffelsen af WEEE. For at fordelene ved producentansvarskonceptet kan udnyttes bedst muligt, bør hver enkelt producent være ansvarlig for at finansiere behandlingen af affald fra producentens egne produkter. Den enkelte producent bør kunne vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning. Hver enkelt producent bør i forbindelse med markedsføring af et produkt stille en finansiel garanti for at forhindre, at omkostningerne ved håndtering af WEEE fra »forældreløse« produkter påhviler samfundet eller de øvrige producenter. Ansvaret for at finansiere håndteringen af historisk affald bør deles af alle producenter i form af kollektive finansieringsordninger, hvortil alle producenter, der findes på markedet på det tidspunkt, omkostningerne opstår, bidrager forholdsmæssigt. Kollektive finansieringsordninger bør ikke medføre, at niche- og småproducenter og -importører og nytilkomne på markedet udelukkes. I en overgangsperiode bør der gives producenterne mulighed for på frivillig basis ved salg af nye produkter at gøre køberne opmærksomme på omkostningerne ved indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse af historisk affald. Producenter, der gør brug af denne ordning, bør sikre, at de angivne omkostninger ikke overstiger de faktiske omkostninger.

(21) For at sikre en effektiv indsamling af WEEE skal brugerne oplyses om kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt, samt om indsamlingsordningerne og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af WEEE. Dette indebærer hensigtsmæssig mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr, som vil kunne ende i skraldeposer eller tilsvarende midler til kommunal affaldsindsamling.

(22) For at lette håndteringen og især behandlingen samt nyttiggørelsen/genvindingen af WEEE er det vigtigt, at producenterne giver oplysninger om identifikation af komponenter og materialer.

(23) Medlemsstaterne bør sikre, at infrastruktur til inspektioner og overvågning gør det muligt at kontrollere, at dette direktiv gennemføres korrekt, under hensyntagen bl.a. til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/331/EF af 4. april 2001 om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne ([1]).

([1]) EFT L 118 af 27.4.2001, s. 41.

▼B

(24) For at kunne overvåge virkeliggørelsen af dette direktivs målsætninger er det nødvendigt med oplysninger om vægten eller, hvis dette ikke er muligt, antallet af elektriske og elektroniske produkter, der markedsføres i EF, og om opnåede resultater af indsamling, genbrug (herunder så vidt muligt genbrug af komplette apparater), nyttiggørelse/genvinding og eksport af WEEE indsamlet i overensstemmelse med dette direktiv.

(25) Medlemsstaterne kan vælge at gennemføre visse af dette direktivs bestemmelser ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer forudsat at særlige krav opfyldes.

(26) Kommissionen bør ved en udvalgsprocedure sørge for tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af visse af direktivets bestemmelser, listen over produkter som henhører under kategorierne i bilag I A, den selektive behandling af WEEE-materialer og -komponenter, de tekniske krav til oplagring og behandling af WEEE og piktogrammet til mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr.

(27) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]) —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter foranstaltninger, der i første række tager sigte på at forebygge frembringelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og desuden tilsigter genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse af dette affald, så der skal bortskaffes mindre affald. Det sigter også mod bedre miljøpræstationer hos alle aktører, der er involveret i elektrisk og elektronisk udstyrs livscyklus, f.eks. producenter, distributører og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i behandlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr, der henhører under kategorierne i bilag I A, medmindre det pågældende udstyr indgår i en anden type udstyr, som ikke er omfattet af dette direktiv. Bilag I B indeholder en liste over produkter, som henhører under kategorierne i bilag I A.

2. Dette direktiv berører ikke sikkerheds- og sundhedskrav i fællesskabslovgivningen eller kravene i Fællesskabets særlovgivning om affaldshåndtering.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

3. Udstyr, som har tilknytning til beskyttelse af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, er ikke omfattet af dette direktiv. Dette gælder dog ikke produkter, som ikke er fremstillet til specifikt militære formål.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »elektrisk og elektronisk udstyr eller EEE«: udstyr, som er afhængigt af elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for at kunne fungere, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som henhører under kategorierne i bilag I A, og som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1 000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1 500 volt for jævnstrøms vedkommende

b) »affald af elektrisk og elektronisk udstyr« eller »WEEE«: elektrisk eller elektronisk udstyr, der i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF er affald, herunder alle komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer, som indgår i produktet på bortskaffelsestidspunktet

c) »forebyggelse«: foranstaltninger, der sigter på at mindske mængden og den miljøskadelige virkning af WEEE samt materialer og stoffer heri

d) »genbrug«: enhver proces, hvorved WEEE eller komponenter herfra fortsat anvendes til samme formål, som de blev fremstillet til, og som returneres til indsamlingssteder, distributører, genvindingsvirksomheder eller fabrikanter

e) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse, hvorved menes anvendelse af brændbart affald som et middel til energifremstilling gennem direkte forbrænding med eller uden andet affald, men med udnyttelse af varmen

f) »nyttiggørelse«: en af de anvendelige processer, der er omhandlet i bilag II B til direktiv 75/442/EØF

g) »bortskaffelse«: en af de anvendelige processer, der er omhandlet i bilag II A til direktiv 75/442/EØF

h) »behandling«: enhver aktivitet, der finder sted, efter at WEEE er afleveret til et anlæg med henblik på rensning, adskillelse, neddeling, nyttiggørelse eller forberedelse til bortskaffelse, samt enhver anden proces til nyttiggørelse og/eller bortskaffelse af WEEE

▼B

i) »producent«: enhver, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg ([1]):

i) fremstiller og forhandler elektrisk og elektronisk udstyr under eget varemærke

ii) under eget varemærke videreforhandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforhandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, jf. nr. i), eller

iii) erhvervsmæssigt importerer eller eksporterer elektrisk og elektronisk udstyr til en medlemsstat.

Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsordning, anses ikke for producent, medmindre han optræder som producent i den i underafsnit i)-iii) anførte betydning

j) »distributør«: enhver, som i kommercielt øjemed leverer elektrisk eller elektronisk udstyr til den part, som skal bruge det

k) »affald af WEEE fra private husholdninger«: affald af WEEE fra private husholdninger og fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde kan sidestilles med WEEE fra private husholdninger

▼M3

l) »farligt stof eller blanding«: enhver blanding, som må anses for farlig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater ([2]), eller ethvert stof, der opfylder kriterierne for en af følgende fareklasser eller farekategorier som anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december om 2008 klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger ([3]):

i) fareklasse 2.1 til 2.4, 2.6 og 2.7, 2.8 type A og B, 2.9, 2.10, 2.12, 2.13 kategori 1 og 2, 2.14 kategori 1 og 2, 2.15 type A-F

ii) fareklasse 3.1 til 3.6, 3.7 skadelige virkninger for seksuel funktion og forplantningsevnen eller for udviklingen, 3.8 andre virkninger end narkotiske virkninger, 3.9 og 3.10

iii) fareklasse 4.1

iv) fareklasse 5.1

▼B

m) »finansieringsaftale«: enhver aftale eller ordning om lån, leasing, leje eller salg på afbetaling vedrørende udstyr, uanset om det i den pågældende aftale eller ordning eller enhver tillægsaftale eller tillægsordning hertil bestemmes, at ejendomsretten til det pågældende udstyr vil eller kan blive overdraget.

([1]) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.
([2]) EFT L 200 af 30.7.1999, s. 1.
([3]) EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

▼B

Artikel 4

Produktdesign

Medlemsstaterne fremmer udformning og produktion af elektrisk og elektronisk udstyr, hvor der tages hensyn til og som letter bortskaffelse og nyttiggørelse, særlig genbrug og genvinding af WEEE, samt dele og materialer herfra. I denne sammenhæng træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger, således at producenterne ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindrer genbrug af WEEE, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav.

Artikel 5

Særskilt indsamling

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og til at opnå et højt niveau for særskilt indsamling af WEEE.

2. For så vidt angår WEEE fra private husholdninger sikrer medlemsstaterne senest den 13. august 2005, at

a) der er etableret ordninger, hvorved de sidste indehavere og distributørerne som minimum kan returnere sådant affald gratis. Medlemsstaterne sikrer, at der i nødvendigt omfang findes let tilgængelige indsamlingssteder, navnlig under hensyn til befolkningstætheden

b) distributørerne er pålagt ansvar for ved levering af nyt udstyr at sikre, at sådant affald som minimum gratis kan returneres til distributøren på et et-til-et-grundlag, for så vidt som udstyret er af tilsvarende art og har udfyldt samme funktioner som det leverede udstyr. Medlemsstaterne kan fravige denne bestemmelse, forudsat det sikres, at det ikke derved bliver vanskeligere for den sidste indehaver at returnere WEEE, og at disse ordninger er gratis for den sidste indehaver. Medlemsstater, der gør brug af denne bestemmelse, underretter Kommissionen herom

c) det, uden at det berører litra a) og b), er tilladt producenterne at oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagetagelsesordninger for WEEE fra private husholdninger, forudsat at disse ordninger er i tråd med målsætningerne i dette direktiv

d) WEEE, der indebærer en sundheds- eller sikkerhedsrisiko for personalet på grund af kontaminering, på grundlag af nationale og Fællesskabets sundheds- og sikkerhedsbestemmelser kan afvises på returneringsstederne, jf. litra a) og b). Medlemsstaterne indfører særlige ordninger for sådant WEEE.

Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om særlige ordninger for returnering af WEEE, jf. litra a) og b), hvis udstyret ikke indeholder de væsentlige komponenter, eller hvis udstyret indeholder andet affald end WEEE.

▼B

3. For så vidt angår WEEE fra andre indehavere end private husholdninger sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 9, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, sørger for indsamling af sådant affald.

4. Medlemsstaterne sikrer, at alt WEEE, der er indsamlet i henhold til stk. 1, 2 og 3 transporteres til behandlingsvirksomheder, der er godkendt i henhold til artikel 6, medmindre udstyret genbruges i komplet stand. Medlemsstaterne sikrer, at den påtænkte genbrug ikke fører til omgåelse af dette direktiv, især artikel 6 og 7. Indsamling og transport af særskilt indsamlet WEEE skal ske på en måde, der optimerer genbrug og genvinding af sådanne komponenter eller komplette udstyr, som kan genbruges eller genvindes.

5. Uden at det berører stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der senest den 31. december 2006 nås et niveau for særskilt indsamling af WEEE fra private husholdninger på mindst fire kg pr. indbygger pr. år.

Senest den 31. december 2008 opstiller Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen og under hensyn til de tekniske og økonomiske erfaringer i medlemsstaterne et nyt bindende måltal. Dette kan tage form af en procentdel af den mængde elektrisk og elektronisk udstyr, der er solgt til private husholdninger i de foregående år.

Artikel 6

Behandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, under iagttagelse af fællesskabslovgivningen og under anvendelse af de bedste til rådighed værende behandlings-, nyttiggørelses- og genvindingsteknikker etablerer ordninger til behandling af WEEE. Ordningerne kan af producenterne etableres individuelt og/eller kollektivt. For at overholde kravene i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF skal denne behandling mindst omfatte udtagning af alle væsker og selektiv behandling i overensstemmelse med bilag II til nærværende direktiv.

▼M2

Bilag II kan ændres for at indføre andre behandlingsteknologier, der sikrer mindst samme beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

▼B

Med henblik på miljøbeskyttelse kan medlemsstaterne fastsætte minimumskvalitetsstandarder for behandlingen af indsamlet WEEE. Medlemsstater, der vælger sådanne kvalitetsstandarder, underretter Kommissionen, som offentliggør disse standarder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, indhenter tilladelse fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 9 og 10 i direktiv 75/442/EØF.

▼B

Fritagelse fra kravet om tilladelse i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i direktiv 75/442/EØF, kan gives med hensyn til processer til nyttiggørelse af WEEE, såfremt de kompetente myndigheder foretager en inspektion inden registreringen, for at sikre overholdelse af artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

Ved inspektionen kontrolleres:

a) type og mængder af det affald, der skal behandles

b) de generelle tekniske krav, der skal opfyldes

c) de sikkerhedsforholdsregler, der skal træffes.

Inspektion foretages mindst en gang om året, og medlemsstaterne meddeler Kommissionen resultatet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, oplagrer og behandler WEEE i overensstemmelse med de tekniske krav i bilag III.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 2 omhandlede tilladelse eller registrering omfatter alle nødvendige betingelser for at opfylde kravene i stk. 1 og 3 samt nå de nyttiggørelsesmål, der er fastsat i artikel 7.

5. Behandling af WEEE kan også finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller EF, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ([1]).

WEEE, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 og (EF) nr. 1420/1999 af 29. april 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD ([2]), og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92) 39 endelig udg. ikke finder anvendelse ([3]), regnes kun med ved konstateringen af, at de i dette direktivs artikel 7, stk. 1 og 2, fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis eksportøren kan forelægge bevis for, at nyttiggørelses-, genbrugs- og/eller genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

6. Medlemsstaterne tilskynder virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision ([4]).

([1]) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).
([2]) EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2243/2001 (EFT L 303 af 20.11.2001, s. 11).
([3]) EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2243/2001.
([4]) EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

▼B

Artikel 7

Nyttiggørelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, enten individuelt eller kollektivt under iagttagelse af fællesskabslovgivningen etablerer ordninger til nyttiggørelse af WEEE, der er indsamlet særskilt i henhold til artikel 5. Medlemsstaterne prioriterer genbrug af komplette apparater. Indtil den i stk. 4 omhandlede dato tages sådanne apparater ikke i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastsat i stk. 2.

2. Med hensyn til WEEE, der er sendt til behandling i henhold til artikel 6, sørger medlemsstaterne for, at producenterne senest den 31. december 2006 opfylder følgende mål:

a) For WEEE, der henhører under kategori 1 og 10 i bilag I A

   — fastsættes nyttiggørelsesniveauet til mindst 80 % af gennemsnitsvægten pr. apparat, og

   — genbrugs- og genvindingsniveauet for komponenter, materialer og stoffer fastsættes til mindst 75 % af gennemsnitsvægten pr. apparat

b) for WEEE, der henhører under kategori 3 og 4 i bilag I A

   — fastsættes nyttiggørelsesniveauet til mindst 75 % af gennemsnitsvægten pr. apparat, og

   — genbrugs- og genvindingsniveauet for komponenter, materialer og stoffer fastsættes til mindst 65 % af gennemsnitsvægten pr. apparat

c) for WEEE, der henhører under kategori 2, 5, 6, 7 og 9 i bilag I A

   — fastsættes nyttiggørelsesniveauet til gennemsnitligt mindst 70 vægtprocent pr. apparat, og

   — genbrugs- og genvindingsniveauet for komponenter, materialer og stoffer fastsættes til gennemsnitligt mindst 50 vægtprocent pr. apparat

d) for gasudladningslamper skal niveauet for genbrug og genvinding af komponenter, materialer og stoffer fastsættes til mindst 80 vægtprocent af lamperne.

3. Medlemsstaterne sikrer med henblik på beregningen af disse mål, at producenter eller tredjemand, der handler på deres vegne, holder regnskab med WEEE-massen og komponenter, materialer eller stoffer, når de ankommer til (input) og forlader (output) behandlingsvirksomheden, og/eller når de ankommer til (input) nyttiggørelses- eller genvindingsvirksomheden.

▼M2

Der fastsættes nærmere regler for kontrol med, at medlemsstaterne opfylder målene i stk. 2, herunder materialespecifikationer. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

▼B

4. Senest den 31. december 2008 opstiller Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen nye mål for nyttiggørelse og genbrug/genvinding, herunder i givet fald genbrug af komplette apparater, samt mål for de produkter, der henhører under kategori 8 i bilag I A. Der tages i den forbindelse hensyn til miljøfordelene ved elektrisk og elektronisk udstyr, der anvendes, såsom forbedret ressourceudnyttelse som følge af den materialemæssige og teknologiske udvikling. Der tages endvidere hensyn til den tekniske udvikling inden for genbrug, nyttiggørelse og genvinding samt på produkt- og materialeområdet og til de erfaringer, medlemsstaterne og industrien har gjort.

5. Medlemsstaterne fremmer udviklingen af nye nyttiggørelses-, genvindings- og behandlingsteknologier.

Artikel 8

Finansiering af WEEE fra private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne senest den 13. august 2005 mindst sørger for finansiering af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra private husholdninger, afleveret til indsamlingssteder jf. artikel 5, stk. 2.

2. For så vidt angår produkter, der markedsføres efter den 13. august 2005, er hver enkelt producent ansvarlig for at finansiere de processer, der er anført i stk. 1 vedrørende affald fra producentens egne produkter. Producenten kan vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning.

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent i forbindelse med markedsføringen af et produkt stiller en garanti for, at håndteringen af al WEEE vil blive finansieret, og at producenterne mærker deres produkter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2. Denne garanti skal sikre, at de i stk. 1 anførte processer i relation til dette produkt vil blive finansieret. Garantien kan stilles i form af producentens deltagelse i passende ordninger til finansiering af håndteringen af WEEE, en genvindingsforsikring eller en spærret bankkonto.

Ved salg af nye produkter må køberne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne ved indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse.

3. Ansvaret for at finansiere omkostningerne ved håndteringen af WEEE fra produkter, der er markedsført inden udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist (»historisk affald«), skal varetages gennem en eller flere ordninger, som alle de producenter, der er på markedet, når de respektive omkostninger påløber, bidrager forholdsmæssigt til, f.eks. i forhold til deres markedsandel per type apparat.

Medlemsstaterne sikrer, at producenterne i en overgangsperiode på otte år (10 år for kategori 1 i bilag I A) efter dette direktivs ikrafttræden ved salg af nye produkter kan gøre køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse. De angivne omkostninger må ikke overstige de faktiske omkostninger.

▼B

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr ved hjælp af fjernkommunikation, også overholder de krav, der er fastsat i denne artikel, i forbindelse med udstyr, der leveres i den medlemsstat, hvor køberen af udstyret er bosiddende.

▼M1

Artikel 9

Finansiering af WEEE fra andre brugere end private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne senest den 13. august 2005 sørger for finansiering af omkostningerne ved indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra andre brugere end private husholdninger af produkter, der markedsføres efter den 13. august 2005.

Medlemsstaterne sikrer, at finansiering af omkostningerne i forbindelse med håndtering af WEEE af produkter, der er markedsført før den 13. august 2005 (historisk affald), sker i overensstemmelse med tredje og fjerde afsnit.

Hvis historisk affald erstattes af tilsvarende nye produkter eller nye produkter, som tjener samme formål, sørger producenterne af disse produkter for finansiering af omkostningerne på det tidspunkt, hvor produkterne leveres. Alternativt kan medlemsstaterne bestemme, at andre brugere end private husholdninger gøres helt eller delvis ansvarlige for denne finansiering.

Finansiering af omkostningerne i forbindelse med andet historisk affald påhviler andre brugere end private husholdninger.

2. Producenter og andre brugere end private husholdninger kan med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv indgå aftaler om andre finansieringsordninger.

▼B

Artikel 10

Oplysninger til brugerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at brugere af elektrisk og elektronisk udstyr i private husholdninger får de nødvendige oplysninger om:

a) kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt

b) de returnerings- og indsamlingsordninger, der står til rådighed for dem

c) den rolle, de spiller i forbindelse med genbrug, genvinding og andre former for nyttiggørelse af WEEE

d) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr

e) betydningen af piktogrammet i bilag IV.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, således at forbrugerne medvirker til indsamling af WEEE, og til at tilskynde dem til at lette genbrugs-, behandlings- og nyttiggørelsesprocessen.

▼B

3. Med henblik på at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og at lette særskilt indsamling heraf sikrer medlemsstaterne, at producenterne på passende måde mærker elektrisk og elektronisk udstyr, som markedsføres efter den 13. august 2005, med piktogrammet som vist i bilag IV. Piktogrammet kan anbringes på det elektriske og elektroniske udstyrs emballage samt på brugsvejledningen og garantibeviset, hvis dette undtagelsesvis er nødvendigt som følge af produktets størrelse eller funktion.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at nogle eller alle de i stk. 1, 2 og 3 nævnte oplysninger skal gives af producenter og/eller distributører, f. eks. i brugsvejledningen eller på salgsstedet.

Artikel 11

Oplysninger til behandlingsvirksomheder

1. For at lette genbrug og korrekt og miljørigtig behandling af WEEE, herunder vedligeholdelse, opgradering, renovering og genvinding, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at producenterne stiller genbrugs- og behandlingsoplysninger til rådighed for hver enkelt type nyt EEE, der bringes på markedet, senest et år efter udstyrets første markedsføringsdato. I det omfang, hvori genbrugscentre og behandlings- og genvindingsanlæg har behov for det for at kunne efterkomme bestemmelserne i dette direktiv, skal oplysningerne identificere de forskellige komponenter og materialer i EEE samt placeringen af farlige stoffer og ►M3 blandinger ◄ i EEE. Oplysningerne stilles til rådighed for genbrugscentre og behandlings- og genvindingsanlæg i form af manualer eller i form af elektroniske medier (f.eks. cd-rom eller onlinetjenester).

2. Medlemsstaterne sikrer, at producenten af et elektrisk eller elektronisk apparat, der markedsføres efter den 13. august 2005, entydigt kan identificeres gennem mærkning af apparatet. Med henblik på entydigt at kunne fastslå tidspunktet for apparatets markedsføring skal det desuden ved en særlig mærkning specificeres, at det er markedsført efter den 13. august 2005 Kommissionen fremmer udarbejdelsen af europæiske standarder til dette formål.

Artikel 12

Oplysninger og rapportering

1. Medlemsstaterne udarbejder et producentregister og indsamler på årsbasis oplysninger, herunder dokumenterede skøn, om mængde og kategorierne af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, indsamlet via alle kanaler, genbrugt, genvundet og nyttiggjort i medlemsstaterne, og om den eksporterede mængde indsamlet affald, angivet i vægt eller, hvis dette ikke er muligt, i antal.

▼B

Medlemsstaterne sikrer, at producenter, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr ved hjælp af fjernkommunikation, giver oplysninger om opfyldelsen af kravene i artikel 8, stk. 4, samt om de mængder og kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført i den medlemsstat, hvor køberen af dette udstyr er bosiddende.

Medlemsstaterne sikrer, at de krævede oplysninger sendes til Kommissionen hvert andet år inden 18 måneder efter afslutningen af den periode, der er omfattet. Den første fremsendelse skal omhandle 2005 og 2006. Oplysningerne indsendes i et format, som fastlægges efter proceduren i artikel 14, stk. 2, senest et år efter dette direktivs ikrafttræden, med henblik på oprettelse af databaser om WEEE og behandlingen heraf.

Medlemsstaterne sørger for passende udveksling af oplysninger for at overholde dette stykke, især for så vidt angår behandling i henhold til artikel 6, stk. 5.

2. Hvert tredje år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet, jf. dog stk. 1. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular udformet af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver ([1]). Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den periode, rapporten dækker. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Den første treårsrapport skal omhandle perioden fra 2004 til 2006.

Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter.

▼M2

Artikel 13

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

Der vedtages de nødvendige ændringer for at tilpasse artikel 7, stk. 3, og bilag I B, (navnlig for eventuelt at tilføje lysarmaturer i husholdninger, glødelamper og fotovoltaiske produkter, dvs. solpaneler), bilag II, (navnlig for at tage hensyn til ny teknologisk udvikling vedrørende behandling af WEEE), bilag III og bilag IV til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3.

([1]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

▼M2

Inden bilagene ændres, hører Kommissionen bl.a. producenter af elektrisk og elektronisk udstyr, genvindingsvirksomheder, behandlingsvirksomheder, miljøorganisationer og arbejdstager- og forbrugersammenslutninger.

▼B

Artikel 14

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

▼M2

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 16

Inspektion og overvågning

Medlemsstaterne sikrer, at inspektion og overvågning gør det muligt at kontrollere, at dette direktiv gennemføres korrekt.

Artikel 17

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 13. august 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

3. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre artikel 6, stk. 6, artikel 10, stk. 1, og artikel 11 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

a) aftalerne skal kunne håndhæves

b) aftalerne skal indeholde mål og de tilsvarende frister

c) aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et offentligt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen

d) der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen

e) de kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen

f) ved manglende overholdelse af aftalen gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

4. a) Grækenland og Irland, der som følge af deres generelt:

— utilstrækkelige genanvendelsesinfrastruktur

— geografiske forhold — såsom et stort antal små øer samt landdistrikter og bjergområder

— lave befolkningstæthed og

— lave forbrug af elektrisk og elektronisk udstyr

er ude af stand til at nå enten indsamlingsmålene i artikel 5, stk. 5, første afsnit, eller nyttiggørelsesmålene i artikel 7, stk. 2, og som i medfør af artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ([1]) kan ansøge om en forlængelse af fristen i sidstnævnte artikel,

kan forlænge de perioder, der er nævnt i artikel 5, stk. 5, og i artikel 7, stk. 2, i nærværende direktiv med indtil 24 måneder.

Disse medlemsstater meddeler senest ved dette direktivs gennemførelse Kommissionen deres afgørelse.

b) Kommissionen underretter de andre medlemsstater og Europa-Parlamentet om disse afgørelser.

5. Kommissionen forelægger senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv, navnlig for så vidt angår særskilt indsamling, behandling, nyttiggørelse og finansieringsordninger. Rapporten baseres endvidere på den teknologiske udvikling, indhøstede erfaringer, miljøkrav samt på, hvordan det indre marked fungerer. Rapporten vedlægges eventuelt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

([1]) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

▼B

Artikel 18

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I A

Kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, der er omfattet af dette direktiv

1. Store husholdningsapparater
2. Små husholdningsapparater
3. It- og teleudstyr
4. Forbrugerudstyr
5. Belysningsudstyr
6. Elektrisk og elektronisk værktøj (undtagen stationære industrielle værktøjer i stor skala)
7. Legetøj og fritids- og sportsudstyr
8. Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)
9. Overvågnings- og reguleringsinstrumenter
10. Salgsautomater

▼B

BILAG I B

Liste over produkter, der skal tages i betragtning i forbindelse med dette direktiv, og som henhører under kategorierne i bilag I A

1. Store husholdningsapparater

Store kølemøbler

Køleskabe

Fryseudstyr

Andre store apparater til køling, opbevaring og lagring af fødevarer

Vaskemaskiner

Tørretumblere

Opvaskemaskiner

Kogeapparater

Elkomfurer

Elkogeplader

Mikrobølgeovne

Andre store apparater til madlavning og anden behandling af fødevarer

Elektrisk varmeapparatur

Elradiatorer

Andre store apparater til opvarmning af lokaler, senge og siddemøbler

Elventilatorer

Klimaanlæg

Andet blæser-, udsugnings- og klimaudstyr

2. Små husholdningsapparater

Støvsugere

Tæppefejemaskiner

Andre rengøringsapparater

Apparater til syning, strikning, vævning og anden forarbejdning til tekstiler

Strygejern og andre apparater til strygning, rulning og anden behandling af beklædning

Brødristere

Friturегryder

Kværne, kaffemaskiner og udstyr til åbning eller forsegling af beholdere eller pakker

Elektriske knive

Hårklipningsapparater, hårtørrere, tandbørstningsapparater, barbermaskiner, massageapparater og andre apparater til kropspleje

Ure, armbåndsure og udstyr til måling, angivelse eller registrering af tid

Vægte

▼B

3. It- og teleudstyr

Centraliseret databehandling:

Mainframes

Minicomputere

Printere

Pc'er mv.:

Pc'er (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)

Bærbare (laptop) computere (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)

Note-book-computere

Note-pad-computere

Printere

Kopieringsudstyr

Elektriske og elektroniske skrivemaskiner

Lommeregnere og bordregnemaskiner

og andre produkter og andet udstyr til elektronisk indsamling, lagring, behandling, præsentation eller kommunikation af information

Brugerterminaler og -systemer

Telefaxapparater

Telexapparater

Telefoner

Mønttelefoner

Trådløse telefoner

Mobiltelefoner

Telefonsvarere

og andre produkter eller andet udstyr til transmission af lyd, billeder eller anden information ved hjælp af telekommunikation

4. Forbrugerudstyr

Radioapparater

Tv-apparater

Videokameraer

Videobåndoptagere

Hi-fi-båndoptagere

Forstærkere

Musikinstrumenter

og andre produkter eller andet udstyr til optagelse eller gengivelse af lyd eller billeder, herunder signaler eller anden teknologi til formidling af lyd og billeder på anden måde end ved telekommunikation

5. Belysningsudstyr

Lysarmaturer til lysstofrør med undtagelse af lysarmaturer i husholdninger

Lysstofrør

▼B

Kompakt-lysstoflamper

Udladningslamper, herunder tryknatriumlamper og halogenlamper

Lavtryksnatriumlamper

Anden belysning eller andet udstyr til spredning eller regulering af lys med undtagelse af glødelamper

6. Elektrisk og elektronisk værktøj (undtagen stationære industrielle værktøjer i stor skala)

Boremaskiner

Save

Symaskiner

Udstyr til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, foldning, bøjning eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer

Værktøj til nitning, sømning eller skruning eller fjernelse af nitter, søm, skruer eller lignende brug

Værktøj til svejsning, lodning eller anden brug

Udstyr til sprøjtning, fordeling, spredning eller anden håndtering af flydende eller luftformige stoffer med andre midler

Værktøj til græsslåning eller andre haveaktiviteter

7. Legetøj og fritids- og sportsudstyr

Elektriske tog og racerbaner

Håndholdte spillekonsoller

Videospil

Computere til cykling, dykning, løb, roning osv.

Sportsudstyr med elektriske eller elektroniske komponenter

Møntautomater

8. Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)

Strålingsbehandlingsudstyr

Kardiologi

Dialyse

Lungeventilatorer

Nuklearmedicin

Laboratorieudstyr til in vitro-diagnose

Analyseudstyr

Fryseudstyr

Fertiliseringsprøver

Andre apparater til påvisning, forebyggelse, kontrol, behandling og lindring af sygdomme, skader eller handikap

▼B

9. Overvågnings- og reguleringsinstrumenter

Røgdetektorer

Varmeregulatorer

Termostater

Måle-, veje- eller justeringsapparater til husholdninger eller som laboratorieudstyr

Andre overvågnings- og reguleringsinstrumenter, der anvendes i industrianlæg (f.eks. i kontroltavler)

10. Salgsautomater

Salgsautomater til varme drikke

Salgsautomater til varme eller kolde flasker eller dåser

Salgsautomater til faste produkter

Pengeautomater

Alle apparater, som automatisk leverer alle slags produkter

▼B

BILAG II

Selektiv behandling af materialer og komponenter i affald af elektrisk og elektronisk udstyr i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1

1. Mindst følgende stoffer, ►M3 blandinger ◄ og komponenter skal fjernes fra særskilt indsamlet affald af elektrisk og elektronisk udstyr:

   — Kondensatorer, der indeholder polychlorerede biphenyler (PCB), i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) ([1])

   — Kviksølvholdige komponenter, såsom kontakter og lamper til baggrundsbelysning

   — Batterier

   — Printkort fra mobiltelefoner generelt eller fra andre anordninger, hvis printkortets overflade er på over 10 cm^2

   — Tonerpatroner, flydende og pastaagtige, såvel som farvetoner

   — Plast indeholdende bromerede flammehæmmere

   — Asbestaffald og komponenter, der indeholder asbest

   — Billedrør

   — Chlorfluorcarboner (CFC), hydrochlorfluorcarboner (HCFC), hydrofluorcarboner (HFC) og carbonhydrider (HC)

   — Gasudladningslamper

   — LCD-skærme (med indfatning, hvis det er hensigtsmæssigt) med et areal på over 100 cm^2 og alle LCD-skærme, der baggrundsbelyses med gasudladningslamper

   — Udvendige elektriske kabler

▼M3

   — Komponenter indeholdende ildfaste keramiske fibre som beskrevet i del 3 i bilag VI til forordning (EF) nr. 1272/2008

▼B

   — Komponenter indeholdende radioaktive stoffer bortset fra komponenter, der ligger under undtagelsestærsklerne i artikel 3 og bilag I i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ([2])

   — Elektrolytkondensatorer, som indeholder stoffer, der giver anledning til bekymring (højde > 25 mm, diameter > 25 mm eller et dertil svarende volumen).

   Ovennævnte stoffer, ►M3 blandinger ◄ og komponenter bortskaffes eller nyttiggøres i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 75/442/EØF.

2. Følgende komponenter af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er indsamlet særskilt, skal behandles som anført:

   — Billedrør: Den fluorescerende belægning fjernes

([1]) EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.
([2]) EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

▼B

— Udstyr, der indeholder gasser, som er ozonnedbrydende eller har et GWP (global warming potential) på over 15, f.eks. i skum og kølekredsløb: gasserne udtages og behandles forsvarligt. Ozonnedbrydende gasser behandles i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ([1])

— Gasudladningslamper: Kviksølvet udtages.

3. Af miljøhensyn og i betragtning af det ønskelige i genbrug og genvinding skal stk. 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at miljørigtig genbrug og genvinding af komponenter eller hele apparater ikke hindres.

▼M2

4. I overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14, stk. 3, skal Kommissionen som et prioriteret spørgsmål vurdere, om henvisningerne til printkort til mobiltelefoner og LCD-skærme skal ændres.

([1]) EFT L 244 af 29.9.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2039/2000 (EFT L 244 af 29.9.2000, s. 26).

▼B

BILAG III

Tekniske krav jf. artikel 6, stk. 3

1. Pladser til oplagring (herunder midlertidig oplagring) af affald af elektrisk og elektronisk udstyr forud for behandlingen (med forbehold af kravene i direktiv 1999/31/EF):

   — Passende arealer med impermeable overflader, udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvis nødvendigt, skille- samt rensnings- og affedtningsanordninger

   — Passende arealer med vejrfast overdækning.

2. Anlæg til behandling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr:

   — Vægte til vejning af det behandlede affald

   — Passende arealer med impermeable belægninger og vandtæt overdækning, udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvis nødvendigt, skille- samt rensnings- og affedtningsanordninger

   — Passende lager til afmonterede reservedele

   — Passende beholdere til oplagring af batterier, PCB/PCT-holdige kondensatorer og andet farligt affald som f.eks. radioaktivt affald

   — Udstyr til behandling af afløbsvand i henhold til sundheds- og miljøforskrifterne.

▼B

BILAG IV

Piktogram til mærkning af elektrisk og elektronisk udstyr

Piktogrammet til angivelse af særskilt indsamling af elektrisk og elektronisk udstyr består af en overstreget affaldsspand på hjul, som vist nedenfor. Piktogrammet skal anbringes på en sådan måde, at det er synligt, læseligt og usletteligt.

